

at anføre, at de vedkommende Bestemmelser i det foreliggende Lovudkast ikke ere komne der ved Regjeringens frie Valg, men som et Mæglingssforslag i Henseende til Noget, der gif langt hberligere. Kan man altsaa naae hen til, at Ministeriet frigjøres for pligtmæssig at høre disse forskjellige Autoriteter i enhver saadan Sag, saa vil det være mig kjær, og jeg indrømmer, at det ikke hører til en Lovs Natur at indeholde Bestemmelser om, med hvilke forskellige Autoriteter Regjeringen skal forhandle, inden den tager en Beslutning om Noget, som fuldstændigt ligger indenfor dens Raadighed. — Med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 1, 2 og 3 skal jeg ikke forlænge Debatten om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have større eller mindre Hingstestuedistrikter.

Jeg troer ved Sagens forrige Behandling tilstrækkelig at have antydet de Grunde, der efter min Formening tale for, at Distrikterne bør være saa store, som de lokale Forhold paa nogen Maade tillade, idet man ellers falder tilbage til den tidligere Tilstand, hvorefter de Præmier, der udbeetles til Hunsdyravlens Fremme, ogsaa for Hingstenes Vedkommende udbeetles i smaa Distrikter og af selve de lokale Foreninger. Det var ligesom Niemebed med Loven af 23de Januar 1862 at etablere et andet Princip i saa Henseende, nemlig det at udsøndre Præmierne for Hingste fra de andre Præmier, saaledes at Distrikterne bleve gjorte større og Uddelingen i større Grad end ved de andre Præmier stillebes under Statens Kontrol. Jeg har før tilladt mig at bemærke, at det forekom mig at være en Feiltagelse, at man i Loven udtrykkelig havde anført, at Hingstestuedistrikterne skulde falde sammen med Amtene, og at det derfor var nødvendigt at forelægge denne Lov, for at faae sanktioneret en anden Inddeling. Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan tilraade Thinget at gaae ind paa det under Nr. 1 stillede principale Endringsforslag, forsaavidt det gaaer ud paa at gjøre hele Distrikten af Sylland Syd for Liimfjorden til eet Distrikt. Efter hvad jeg tidligere har anført kunde jeg ansee det for ønskelig; men ligesom Regjeringen allerede efter den Modstand dens Forslag møbte hos de lokale Autoriteter ikke havde dristet sig til at foreslaae noget Saadant,

saaledes kommer dertil den Omstændighed, at Landstinget i sin Afstemning er gaaet i en modsat Retning, og der vilde altsaa ikke være noget Haab om at gennemføre Forslaget i denne Form, naar det igjen vendte tilbage til Landstinget. Derimod maa jeg meget tilraade Thinget at vedtage det subsidiære Forslag, som falder sammen med Regjeringens oprindelige Forslag. — Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) knyttede til denne Sag en Forespørgsel til Indenrigsministeren om, hvorledes Forholdet var med Hensyn til Indkjøbet af Heste i Afrika. Jeg maa maafee, tildeels fordi dette ikke staaer i nogen nøie Forbindelse med denne Sag, nøies med at henvise det ærede Medlem til den blandt Thingets Medlemmer ombeelte Beretning om den Kongelige Stutterikommissions Virksomhed i Finantsaaret 1862—63 Pag. 22—26.

Mourier-Petersen: Efter den høitærede Indenrigsministers Udtalelser, skal jeg tillade mig at tage mit principale Forslag tilbage.

Da Ingen optog dette Forslag, var det dermed bortfaldet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fikred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Mourier-Petersen:

Stedetfor 5te Kreds (Veile og Skanderborg Amter) sættes: „Veile, Skanderborg og Aarhus Amter, samt Andst og Slangs Hereder i Ribe Amt.“

Stedetfor 6te Kreds (Ribe Amt) sættes: „Randers Amt og Viborg Amt, med Undtagelse af Sallingland.“

Stedetfor 7de Kreds (Aarhus og Randers Amter) sættes: „Aalborg og Hjørring Amter.“

Stedetfor 8de Kreds (Viborg Amt) sættes: „Thisted Amt, Sallingland i Viborg Amt, Skodborg, Bandfuld og Hjerm-Ginding Hereder i Ringkjøbing Amt.“

Stedetfor 9de Kreds (Aalborg og Hjørring Amter) sættes: „Ringkjøbing Amt, med